

ւում. հրէան նստում, քնում է մերկ գետնի վրա, սփռելով իր առկ մի փոքրիկ մորթու կամ քեչի կառը. Ցերեկով, երբ ընտանիքին պատկանող արական անդամները մանրավաճառի պարկը շալակած դուրս են գալիս ոգլուխ և խ կնտելու, իգական սեռը, առնը մնալով, նստում է փողոցի զրան մէջ կամ բարձրանում է կտուրը թել մանելու և ուրիշ, մանրավաճառին վերաբերեալ, ցածր ապրանք պատրաստելու. Հրէայ կանացք առհասարակ շատ կուարար են լինում. Ամեն մի ժամանակ դուք փողոցում կարող եք նկատել հրէուհու կը-սիւր. Այդ միջոցին նա գոռում է, որքան ոյժ ունի, փրփրում է, կտաւաղում է, հայնոյում է և շատ անզամ կախ է ընկնում իր հակառակորդի մազերից, որը ևս իրեն կողմից չէ ուշացնում հետեւու նրա օրինակին, և այսպիսով երկու հակառակորդը, ինչպէս երկու կուարար աքաղաղներ, շուտով թաւավում են փողոցի մոխրի մէջ և մի քանի րոպէից յետոյ կրկին վերկենալով մազերը ցրված, երեսները պատառուածքած, շորերը գըզգզված, աչքերը լիքը արինուի, կատաղաքար նայում են իրարու երեսին ու կրկին յարձակվում մէկ մէկու վրա, աշխատելով, որքան կարելի է, ձեռք ձգել իրարու աչք ու երես, և այդ տեսում է մինչև այն ժամանակ, երբ նրանցից

խորհրդարանի համար, իսկ վերջին օրերում
քաղաքին միս մատակարարելու խնդիրը. Օգոստո-
վի 4-ին, պ. քաղաքավիճի առաջարկութեամբ, մը
սրբակարգ նիստ կայացաւ որոշելու համար, թէ
ինչ միջոցների պէտք է դիմել մասվաճառների
դէմ, որոնք ներկայ ամսվայ համար մահ վրա դրած
ուակսայով, այսինքն Փունտը 7 կոպէկով՝ չեն կա-
նոնում ծախել միաը. Յուլիսի 30-ին ձայնաւորների
ներկայութեամբ դրած տակսոն հասաւատելուց
հետոյ, խորհրդարանը որոշեց, որ եթէ պ. Սմբատ
յովսիսեանը (որ մի մըցող է զուրս եկած չա-
ռամիւտ մասվաճառների դէմ) և նրան հնեսող մի-
նիկու պարոնները ինչ և իցէ հանգամանքներից
ստիպված չը շարունակեն մասվաճառութիւնը, այն
ժամանակ քաղաքային վարչութեանը իրաւունք է
որպում միս վաճառել քաղաքայիններին անտեսա-
կան եղանակով, այսինքն իր սեփական փողով հրաւի-
րել մարդիկ և մի ուրիշ վարձատրութեամբ պատուի-
րել նրանց Փունտը 7 կոպէկով միս բաժանելի
Պարսիկ մասվաճառները, որոնք միս մորթելուց
յետ էին քաշվել և սպասում էին, թէ ինչ ելքի
կը բերի իրանց սպառնալիքը, տեսնելով, որ իրանք
քաղցած պէտք է մնան, սկսեցին ամենայն առա-
տութեամբ միս մորթել և այնուհետև ամեն ինչ
սկսեց ընթանալ իր կարգով.

սր, մտածել է մի գեղեցիկ միաք և, ինչպէս լը-
ւում ենք, սկսել է արդէն իրագործել այս: Այդ
ավը գիւղերում ցորենի շտեմարաններ չինչին է:
այսպէս լսվում է, գիւղական ամեն մի ընտանի-
ից կալերի ժամանակ պէտք է ստացվի ցորենի
որոշեալ քանակութիւն և յանձնվի գիւղում
ոնփող մի ամբարում պահելու համար: Հետեւեալ
արում ամբարանոցի ցորենը գիւղացիները բա-
նառում են իրանց մէջ և ստացած բաժնի կրինա-
տիկը տալիս են նոր ցորենից և այսպէս շա-
ռնակաբար է լինում, զիցուք, մի տաս տարի:
Նկարծիք, մի 10 տարուց յետոյ 100 տանից բաղ-
ցած մի գիւղ կունենայ այդպիսով մի մեծ ամ-
ար, որ հարկաւոր գէպքում կարող է փրկել գիւ-
ղականին մահից: Իսկ եթէ ենթազրենք, որ մի 10
արփայ ընթացքում ոչինչ անակնկալ փորձանք
պատահի, այն ժամանակ գիւղական հասարա-
ւթիւնը կարող է ամբարի ցորենը մասսամբ
սճառել և ստացած փողը գործ դնել բարենպա-
ակ գործերի վրա: Պ. Նահանգապետի միտքը,
ով իրագործման համար մարդիկ են եղել ուղար-
խած գաւառի գիւղերը, մի քանի տեղ շինական-
ութիւնը կողմից զարմանքով՝ թերահաւատութեամբ
ընդունվել, որովհետև կարծել են, թէ ցորենի
ուաքելը մի տեսակ հարկ է տէրութեան կողմից,

Արսէն Միրզակեանց 5 ր., Յակոբ Միլիկեան
Սէրգէի Մալքարով 1 ր., Ալեքսով Տէր-Մկր-
տանց 1 ր. 50 կ., Եագոր Եղիազարեանց 3 ր.,
Իփան Դիդղուրաբով 1 ր., Վասիլ Սևանեանց
Արտեմ Նարինեանց 3 ր., Աւետիք Քարտա-
նց 1 ր., Գրիգոր Կոպածէ (Փացի) 1 ր., Կոս-
տիկ Խիզանեանց 3 ր., Թաթէոս Տէր-Յովովէ-
տանց 2 ր., Աննախանում Տէր-Ղազարեանց 5 ր.,
ոյ Տէր-Ղազարեանց 3 ր., Խան Եսկովէկվէչ
Տօնվ 1 ր., Ալեքսանդր Մելք-Փաշայեանց 2 ր.,
Իմանով 2 ր., Եագոր Միրզօնի 3 ր., Խրիստա-
Պատիժեանց 5 ր., Ալեքսանդր Ամիրով 1 ր.,
Ստափոր Քալանթարեանց 2 ր., Կորիմազ Բա-
ռուդ-Մելքով 1 ր., Զազար Արեհով 1 ր..
այտ ոմն 1 ր., Ալեքսանդր Նարիմանեանց 3
Յովովէփ Տէր-Արդսեանց 3 ր., Արտեմ Սևա-
նց 3 ր., Սարգիս Քահանայ Տէր-Գրիգորեանց
4., Տէր-Յակոբ Քահանայ Մեհրաբեանց 2 ր.,
ամենը 117 ր.

Խաչատուր Առվանեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 25 յունիսի

մէկը վերջապէս անկարող է գտնվում շարունակութ
պատերազմը կամ փախչում է կռւի ասպարի-
զից: Յաղթողը մի արհամարհական նայուածք
ձգելով իր յաղթված հակառակորդի վրա, ինքնա-
բառական հեռանում է պատերազմի գաշտից:
Զարմանալին այն է, որ այդ մարդկիք, որոնք նըս-
տած են լինում ոչ հեռու կռւի ասպարիզից, բո-
լորովին ուշազրութիւն չեն դարձնում իրենց փա-
փուկ սեռի ոչ—փափուկ մարմնամարզութեան
վրա, նրանք մինչև անգամ գլուխները ևս չեն
բարձրացնում նայելու այր տեսարանին, որը մի
կողմնակի մարդու հետաքրքրում է մինչև վերջին
աստիճան:

Արքամ պրուս է, որ միշ չը լուսէր պ. Սոբառ
Մովկիսեանը, Քաղաքը, մսից զբկվելով, պէտք է
ենթարկվէր մսավաճառների կամակրութեանը,
Նրանց կապիդիմն: Այս պատճառով անկարելի է
շնորհակալ չը լինել պ. Մովկիսեանցից և ով և
նոյն ժամանակ չը զարմանալ մեր երեսանցիների
վրա, որոնք, մկրելից նախապաշարված, միշտ հե-
ռու են փախչում մսավաճառութիւնից ու հա-
ցագործութիւնից, ամօթ համարելով իրանց կպչել
սրանց նման կեղառու մի արհեստի: «Չէ, կասեմ,
երեսանցիներ, այդ բանն ամօթ չէ, այլ ամօթ է
բազազների: Հարսուսամ ծալապատիկ նստել առա-
ւտպանից մինչև երեկոյ և մի մուշտարի օրսալու

մր այլ միջոցով ծանրաբնանվում է բրանց գրաւ
արծում ենք, որ պ. նահանգապետը առաջին
որձերից չի լիատի և կը շարունակի իր բարի
որդը երկրի բարօրութեան համար։
Հետաքրքիր լուրեր կան հաղորդելու, որոնք
ողնում եմ հետեւեալ նամակի համար։

Թիֆլիս, 25 յուլիսի
Եր ազգօգուտ լրագրի անցեալ տարվայ թեր-
ոից մէկի մէջ հրատարակվեցաւ, որ մի քանի
երիտասարդներ ձեռնարկել են հայերէն և
երին վերաբերեալ օտար լեզուներով գրքերի
արակաց մի գրադարան բանալու Եւ իիրաւի
ք Թիֆլիսի Ծէալական ուսումնարանի մի քանի
կերտաներս այդ բանին ձեռնարկեցինք, բայց
պված լինելով զանազան կողմեր ցրուել և
ենալով յարմար և հաստատ տեղաբնակ մի
պար՝ մձնք մեծ յաջողութիւն չունեցանք մեր
նարկութեան մէջ, իսկ այժմ գործը իր յար-
և գործունեաց զեկավարը դուել է. մեծ պ.

Ղուբայի հրէաների մէջ գտնվում են շատ
հարուստներ, որոնք չը նայելով իրենց ահազին
կարողութեան, մաքրութեան մէջ շատ հեռու
գնացած չեն իրենց աննախանձելի հայրենակից-
ներից. Հըէայ աղջիկները յայտնի են իրենց գեղեց-
կութեամբ, նոցա մէջ այժմ դուք կարող եք
նկատել Յուղիթներ և Սփերներ, որոնց գե-
ղեցկութեան տպաւորութիւնը անյատանումէ ան-
մաքրութեան և աղտեղութեան տպաւորութեամբ:
Կրէան և հրէուհին մի մի մարմնացած զարշաճո-
առութիւն են:

համար ամեն մի քսովիլուն դործ դնել. առօթ է կապկաբար հետեւել մի քանիփն և գնալ Մօսկվա ապրանք բերելու համար, այն ինչ հին ապրանքի քառորդ մասը չէ ծախված: Բաւական է, որ ձեզ համար ասեն, թէ այս ինչ մարդը Մօսկվա գնաց. Պարսիկները կամաւ լիւել են մեր ձեռքից երկու ամենազլաւոր արհեստներ, այն է մասվաճառութիւնն ու Հայցազործութիւնը և զրկում են մեզ, երբ կամենում են, մեր ամենօրեայ կենսական պիտոյքներից: Ի՞նչ բարձր և վանմ փարմունք կը ինչը այն մարդու կամ հասարակութեան կողմից,

Թիֆլիսի բնակչութեամբ Մանզլիսում յօժարութեամբ
ուրիշեամբ Թիւրքիոյ Հայաստանի հարազդի սո-
ստանչների համար հարիւր տասն և եօթը բուրզի
117 ր.), սրա ճետ ուղարկում են ահա ճեղ
յդ գումարը, ինպեսնով ուղարկել ուր հարկն է,
ուրիշատուք սորք են.
Սարգիս Քամանդարեանց 5 ր., Խ. Թ. Առվա-
նանց 6 ր., Ն. Հայկացեանց 6 ր., Սարգիս Տէր-
արգսեանց 3 ր., Իվան Հախումեանց 3 ր.,
Ետրոս Մահարով 5 ր., Հայ ունի 1 ր., ի-
ման Բագատուրով Վրացի 3 ր., Սերգէի և Ան-
դրիկ 2 ր.

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Օգոստոսի 9-ին

Մի ժամանակ հայի լսնդիրն էր Խորհրդածութեան նիւթ դարձել մեր քաղաքացին վարչութեան

Այս պատճառով մեր այժմեան նահանգակետը, ինականգի ժողովուրդը սովոր ազատ պահելու հա-

սիւնանց 1 ր., Ստեփան Խանկալամով 1 ր., Ա. գրա
բէսով 1 ր., Ա. Միքայելով 2 ր., Վ. Կուսիկեանց կել

մեծ յիմարութիւնն է համարել, քանի որ
այդ տարրական համառօտ զծագրութեան դասերը
ընդունված են, որպէս ամեն մի կանոնաւոր տար-
րական դպրոցներում, նոյնպէս և թէ տէրութիւ-
նական և թէ ազգային միջնակարգ դպրոցների
ստորին դասարաններում, իբրև տարրական հի-
մունք երկրաչափական արհեստին, կամ իբրև գար-
ժութիւն աշակերտաց ձեռքերի և կամ կեանքի
մէջ, պատահած միջոցում, գործադրելու համար,
եթէ աշակերտը չը կամենայ շարունակել իր ու-
սումը բարձր դասարաններում. Սորմանից էլ երե-
ւում է պ. յօդուածազրի մանկավարժական գործի
մէջ ունեցած քաջ հմտութիւնը....

բական հրատարակութիւններին։ Գուցէ և սորանց
վրա է, որ զարմանում է ինքը պ. յօդուածագիրը։
(Տես «Փողձի» № IV. երես 75. յօդ. ժ.)

Քիչ չէ զարմացնում մեզ և այն՝ թէ պ. յօդուա-
ծագիրը Բնշ արդեօք հարկից կամ համոզմունքից
ստիպված իր յօդուածի դէպի մեղ վերաբերեալ
հատուածում, յանկարծ շեղկելով իր բարենպա-
տակ գործի ընթացքից, սկսում է կնքել մեր ճա-
կատը «կօշկակարի» և այլ մի քանի անփայել խօս-
քերի զրոշմով՝ մի քանի «կիրակումների» և Թաթուու-
ների հետ, հրաւիրելով միանգամայն մեզապիսեաց
վրա մեր ժողովրդական սրբունի ուսումնարանների պ.
վերատեսչի ուշադրութիւնը, որպէս զի

զմբիցս արժանացրել են մեղ իրանց խրախուսա-
մն շնորհակալեացը. նոյնպէս և մեր տեղական
սրբոյ հասարակութիւնը իրօք տեմնելով իր որ-
ոց այդ աստիճան գարգացումը թէ ուսման և
է բարոյականութեան մէջ, միշտ յարդանօք և
ուսատարմութեամբ վերաբերվել է և վերաբերվում
դէպի մեր գործունէութիւնը և զպրոցը, ուր
պմարեա միշտ խնդրանօք և ստիպանօք անգամ
եղաւորացնում է իր զաւակներին:

Այս, իրաւամբ զարմանում ենք մնաք, թէ պ.
զուածագիրը ի՞նչ հարկից ստիպված ամենայն
անք դորձ է զրել իր յօդուածում մեր գործու-
թիւնը սնացնելու, քանի որ նա, իբրև խղճի

Ասացինք արդէն, որ պ. յօդուածագիրը, եթէ
բարեխմարար վերաբերվէր դէպի մեր գործունէու-
թիւնը և բարեհաձէր հարցնել գոնէ մեր դպրոցի
ներքին կեանքին մօտ եղող անձերից մէկին, ան-
շուշտ կը տեղէկանար, որ մեր այդ տարրական
դպրոցը, որին նա այդքան անարգել է անխնայ,
իր 16 ամեայ գոյութեան շրջանում տուել է իր
հասարակութեանը աւելի քան հարիւր և
քառան տարրական ուսմամբ բաւականին զարգա-
ցած սաներ, որոնք իրանց մայրենին լեզուի, ուսու-
մերէնի և այլ կարևոր առարկայից բաւականին
հիմնաւոր պաշարով մտել են թէ տեղական և թէ
օտար քաղաքներում եղած արքունի և ազգային
դպրոցների 1, 2, և մինչև անգամ 3-դ դասսարան-
ները, այս ինչ մեր տեղական դպրոցների շատ
քչից ընդունված են եղել նոյնպիսի դպրոցներ
այդչափ մայրենի և ուսուաց լեզուի պաշարով
և առարկաների գիտութեամբ։ Այստեղ աւելորդ
ենք համարում թուել և այն բազմաթիւ սաներին,
որոնք աւարտելով այս դպրոցում իրանց տարրա-
կան ուսումը, մտել են կեանքի շրջանում գործե-
լու, որի մէջ և ինքնակրթութեամբ զարգանալով
նորանցից շատերը եղել են թղթակիցներ պարբե-

թողարկվի մեզ պէս «Արբաջնացներին, կրտ-
կոսին և թաթուպնն, ժողովիլ մեզ մօտ բազմա-
թիւ խնդը մանուկներին և նորանց քը արոյ ա-
պէ ս նահ ատակ եր և կարծել թէ ԱՅ ս-
տուծոյն զոհ ենք մատուցան ու մօ
Այն ինչ պ. յօդուածագիրը իր հատուածի միւս
երեսում 1) ծանօթութեան մէջ, եր. 68, խոր-
հուրդ է տալիս Երեանի թեմի վերատեսչի օգնա-
կան պ. Պաշեանցին, որ մեր քաղաքի միւս ծխա-
կան դպրոցները, որոնց անունները մի առ մի
թուել է նա իր ստատիստիկայում, չենթարկել՝
մանկավարժական խիստ քննութան, այլ շատանալ՝
առում է, փոքր ինչ կարգ ու կանոնի տակ բե-
րելով նորանց. Միթէ մենք ևս, իրբն հայ, իրա-
ւունք չունեինք արժանանալու մի այդպիսի քաղ-
ցը ակնարկութեան յօդուածագիր պարոնի կող-
մից.

Բայց թող միամիտ լինի մեր ստատիստիկոս
պ. Գեղամուանցը, որ մեր թէ նախկին և թէ այժ-
մեան մնծապատիւ պ. տեսուչներին վաղուց ար-
դէն յալտնի վննելով մեր ուսուցչական գործու-
նէութեան արդինաբեր, մի և նոյն ժամանակ
տեղական մանուկներին յարմար և օգտաւէտ լինելը,

էր, միանգամայն և բաւականի զարգացած մարդ, սրող էր, եթէ իրօք մի թերութիւն նշմարել էր իր դպրոցի վրա, որ այդ ամենայն մի մահկացոցի ձեռնարկութեան մէջ կարող է նշմարվել, բարի և օգտաւէտ խրատներով և խորհուրդներով օգնել մեր տկարութեանը և մենք ամենայն ատրաստականութեամբ և սիրով կը փութայնք եր թերութիւնները լրացնել, որքան մեր միջոցները և ընդունակութիւնը կը ներէին. Եւ այդ ող ոչինչ ստորոտթիւն չէինք համարի, քանի որ ապէս ամբողջ մարդկութիւնը, նոյնպէս և ամենայն մի անհատ հետզետէ աճելու և զօրանալու ամ է: Քանի որ այսօրվան աշակերտը մի քանի ժամանակից յետոյ զարդանալով, ուսուցիչ է դառնում: Քանի որ այսօրվան մի գեռ խակ ուսուցիչը ի քանի տարուց յետոյ՝ զանազան փորձերից դառնում համարեա մի բաւականին հմուտ իր ուրիշական արհեստում վարժապետ է դառնում: անի որ մի որ և իցէ ասալիճանաւոր, կամ վառական, կամ քարտուղար և կամ մինչև անամ ստորին գործակատար և իր բարերարաց դէմ պերախտ գտնվող անձն, հետզնատէ զարգանավ կեանքի դործունէութեան մէջ, կարող է քա-

ապլիսի և կամ մի այլ բարձր պաշտօնի կոչ-
ը արժանանալ և այն, և այն, և ոչ թէ, ինչ-
ասում է առաջը «յօնքը շինելու տեղ, աչքն
անէր»:

Դյ իսկ պատճառաւ մենք էլ՝ չը ցանկալով
նամայն անցկենալ համեստութեան սահմա-
կուտահանում ենք խոնարհաբար խորհուրդ
յիշեալ պ. յօդուածագրին, որ այսուհետեւ իր
իներհուն յօդուածներում, ինչ առարկայի վե-
երութեամբ էլ որ լինեն նոքա, ամենից առաջ
ամուս լինի, կամ լաւ ուշք գարձնէ իրողու-
մոց ճշդութեան վրա և ապա ըստ այնմ նկա-
ռութեան կամ ըննտաթեան առնի նոումու և ու

ոմանց անհինն և՝ մինչև անգամ կարող ենք
նախանձուս սրտից վիժած անխոհեմ շաղա-
տութեանց վրա հիմնվելով, թոյլ տայ իր զըր-
ազատօրէն իր ազգակից եղբօր սիրտը վիրա-
կու և կամ նրա պատիւք և անունը արատա-
յուռ, որ պարսնին մեծ պատիւ չէր բերի. Որ-
պէ՛ Կրիօվեան այն առակը, որ նա մեզ ա-
անպատւելու համար իր յօդուածում իբր օրի-
յառաջ է բերել, նոյն իսկ իր զլիին չը կա-
պի:

Երջացնելով նամակս, մեծապատիւ խմբակիր,
արհաբար խնդրում եմ, որ 'ի սէր արդարուա-
ն, բարեհաճէք մի փոքրիկ անկիւն շնորհելու
մն ձեր պատուական և անկողմնասէր լրազրի
շիկաց թերթերից մէկում, որպէս զի մեր՝ նա-
ձու փոշւոյ ներքեւ (գուցէ յանդէտո) ծշմար-
թիւնը երեան ելնելով՝ մեր անունը 'ի զուր և
եղ տեղ չարատաւորիփ, որպէս մեր մեծերի,
պէս և մեր բարեմիտ հասարակութեան ա-
և.

